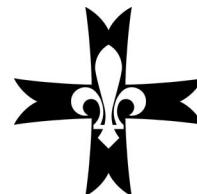

KODEX NÁBOŽENSKÉHO ŽIVOTA FSE

PŘÍLOHA FEDERÁLNÍCH STANOV UIGSE-FSE

Skauting byl svým zakladatelem zamýšlen jako komplexní výchovná metoda, která tudíž musí zahrnovat i náboženskou výchovu: “Skaut je věřící člověk a já odmítám každou formou skautingu, která není založena na náboženství.” (Baden - Powell). Je jasné, že požadavky skautské organizace nemohou převládnout nad požadavky výchovy jejich členů. Naopak, je zapotřebí vytvořit struktury, které umožní plný náboženský rozvoj vši mládeže: Skauting je výchovná metoda, která musí sloužit nadpřirozenému životu, ne naopak.

1. Federace evropského skautingu (FSE) vyznává křesťanskou víru. V celé své činnosti a rozhodování se řídí podle požadavků této víry. Jednota Evropy se uskutečnila v křesťanství. Křesťanská víra byla oživujícím prvkem naší společné evropské civilizace, která byla rozličná ve svém výrazu, ale jednotná ve svém duchu, sociálním uspořádání, institucích a kulturních hodnotách. FSE věří, že Evropa může být svědkem obnovy křesťanské civilizace díky lidem, kteří vědí, že jejich nadpřirozené povolání překračuje dočasné struktury, a kteří jsou připraveni žít Evangelium ve svém každodenním životě. FSE chce přispět k sjednocení Evropy otevřeně všem zemím světa vytvářením nového bratrství národů v Kristu.
2. FSE považuje za prvořadé povolání každého křesťana ke svatosti. Skaut i skautka by měli žít podle skautského slibu, zákona a principů, ve shodě s požadavky Horského kázání, které ukazuje pravý poklad křesťanského života. V tomto smyslu je FSE povolána, aby se stále více stávala nástrojem posvěcení v církvi, který povzbuzuje k jednotě mezi každodenním životem a vírou svých členů. Za tím účelem FSE rozvíjí na všech úrovních svoji pedagogiku, zejména publikační činností, organizováním vzdělávacích kursů, formujících činovníky, aktivitami na národní i mezinárodní úrovni. Za zásadní prvek své pedagogiky FSE považuje výchovu chlapců a děvčat v oddělených jednotkách, berouc v úvahu jejich fyzické i psychické rozdíly. Rovnoprávnost a vzájemné obohacování se obou částí, mužské a ženské, umožňuje plný rozvoj schopností a zaměření, určených v plánu Prozřetelnosti každému pohlaví. V souladu se 4. bodem skautského zákona je FSE členem velké rodiny skautů a skautek na celém světě, a spolu s nimi v duchu ideálů Baden - Powella i svého originálního výchovného programu buduje spravedlivější a bratrštější společnost.
3. Křesťan náleží k viditelné církvi Kristově, účastní se jejího liturgického života a přijímá její učení. Jakkoli celá Federace evropského skautingu nemůže přináležet jediné církvi, tím spíše každý její člen musí patřit do konkrétní církve. FSE přijímá děti, mládež a asociace patřící k těmto církvím: katolická církev, ortodoxní církve a evangelické církve, vzešlé z reformace, pokud vyznávají božství Ježíše Krista a uznávají Apoštolské vyznání víry. Každá jednotka FSE musí náležet do některé z těchto církví. Nikdo nemůže složit skautský slib, pokud není pokřtěn, nebo se na křest nepřipravuje.

4. Každá církev má svoji jasnou představu o výchově. Je nepředstavitelné, aby náboženská výchova probíhala odděleně: musí svým světlem prostupovat všechny získávané znalosti a veškerou činnost. Baden - Powellovi věrné pojetí skautingu nemůže oddělit náboženský život oddílu od ostatní činnosti. Plný náboženský rozvoj mladých vyžaduje, aby jejich vůdcové vyznávali stejnou víru, patřili ke stejné církvi, a účastnili se jejího liturgického a svátostného života. Proto FSE za obvyklé považuje takové uspořádání, kdy národní asociace FSE jsou nábožensky jednotné, duchovně vedené svojí církví na úrovni místní i národní. Vůdcové na všech úrovních hnutí mají povinnost podporovat práci duchovních rádců mezi mladými, kteří jsou jim svěřeni. Důležité je, aby duchovní rádcové prohlubovali svoji znalost skautské pedagogiky, aby při svém působení brali v úvahu specifické prvky skautingu a aby nepřebírali roli určenou vůdcům - laikům. Mladí, a zvláště mladí činovníci by neměli být pojmáni jako pouhý objekt pastýřské péče církve, ale má jim být dodávána odvaha, aby se sami stali aktivními účastníky evangelizace a obnovy světa, který nás obklopuje.
5. V zemích, kde společně působí více křesťanských církví, mohou se jednotky skautů a skautek různého vyznání sdružit v jedné asociaci. Každá jednotka pak musí náležet ke konkrétní církvi a přijímat pouze členy této církve. Přijímat členy jiných církví je možné pouze v případě, že se v místě bydliště nenachází jednotka odpovídajícího vyznání. Vůdcové musí rodiče takových dětí bezprostředně a osobně informovat o konfesním charakteru jednotky a ujistit se o jejich souhlasu. Činovníci a duchovní rádcové každého vyznání vytvoří co nejdříve radu pro náboženskou výchovu, která bude dbát na soulad náboženské výchovy s naukou příslušné církve. Asociace musí dbát na to, aby všechny církve byly zastoupeny na místní i národní úrovni.
6. Ve skautském věku není možné pravidelně shromažďovat mládež různého vyznání, aniž by byli vystaveni nebezpečí relativismu a skepse. Nelze podporovat předčasné míšení pod zástěrkou jednoty: je nezbytné, aby všichni členové byli plně a cele věrní své církvi, tím, že budou vydávat čestné a pravdivé svědectví víry, na kterou jsou hrdí. Ale roverům a roverkám, kteří vstupují do života dospělých, nabízí evropský skauting možnosti interkonfesijních setkání, které mají nepochybný přínos. Takovýto dialog je nejen přínosný, ale i naprosto nezbytný na úrovni vůdců: V době, kdy se na světě šíří ateistické ideologie, kdy se šíří sekty a náboženská lhostejnost, mají vůdcové povinnost aktivně spoluvytvářet společenství, které vydá celému světu svědectví o univerzalitě Kristovy církve.
7. Během táborů a jamboree, kde se shromáždí svazy či oddíly z různých církví, musí mít duchovní rádcové všech církví možnost setkávat se s mladými, účastnit se slavností, jídel, společných večerů, táborových ohňů a setkání všeho druhu. Vedení tábora musí pamatovat na to, že jejich první povinností je podporovat duchovní život svých svěřenců a zajistit, aby se účastnili bohoslužeb dle ustanovení jejich konfese. Vedení tábora zajistí pro katolíky slavení mše svaté minimálně každou neděli, pokud možno ale každý den; zajistí také slavení pravoslavné liturgie a bohoslužeb pro protestanty. Bohoslužby různých církví nebudou slaveny společně a na stejném místě. Ekumenické vztahy musí být upraveny v souladu s pravidly příslušných církví.
8. Když se národní asociace otevře jiným křesťanským vyznáním, neztrácí tím konfesní charakter náboženské výchovy. Ostatní církve musí být schopny plně zajistit náboženskou výchovu svých členů se stejnými právy a stejnými zárukami, jako mají ostatní členové. Především se jedná o tato práva:
 - vytvořit radu pro náboženskou výchovu, která bude vypracovávat pedagogiku náboženské výchovy a bude se podílet na vedení asociace na všech úrovních, v souladu s její organizační strukturou

- svoboda ve věcech náboženské výchovy činovníků i mladých členů:
 - zapracovat do skautské stezky závazné prvky náboženské výchovy, podle nauky dané církve
 - organizovat vlastní vzdělávací kurzy pro činovníky, pokud budou splňovat obvyklá kvalitativní kritéria, popřípadě se podílet na vedení takových kursů
 - shromažďovat mladé členy a činovníky na společné akce (srazy, pouti, rekolekce...)
 - vydávat náboženskou literaturu pro mladé členy i činovníky